

- 3) Трябва ли член 2 (параграфи 2, 3 и 4) и член 5 от Директива 76/207/ЕИО на Съвета от 9 февруари 1976 година относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионалната квалификация и развитие, и на условията на труд ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат мярка като спорната в главното производство, която абсолютно и безусловно изключва бащите пенсионери, които могат да докажат, че са поели отглеждането на децата си, от обхвата на предвидената бонификация при изчисляването на пенсиите за осигурителен стаж и възраст, за преживял съпруг или за трайна неработоспособност?
- 4) Противоречи ли изключването на жалбоподателя от достъпа до бонификацията, произтичаща от испанската „добавка за майчинство“, на забраната на всяка форма на дискриминация по член 21, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 364, 2000 г., стр.1)?

(¹) ОВ L 6, 1979 г., стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 192.

(²) ОВ L 39, 1976 г., стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г. глава 5, том 1, стр. 164.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 28 декември 2018 г. — Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real/RH

(Дело C-836/18)

(2019/C 139/24)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Страни в главното производство

Жалбоподател: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Ответник: RH

Преюдициални въпроси

- 1) Изискването испански гражданин, който не е упражнил правото си на свободно движение, да отговаря на условията по член 7, параграф 1 от Кралски декрет 240/2007, за да получи неговият съпруг/неговата съпруга от трета страна право на пребиваване съгласно член 7, параграф 2 от посочения кралски декрет, може ли в случай на неизпълнение на тези условия, да се смята за противоречащо на член 20 ДФЕС, ако в резултат от отказа да се признае такова право испанският гражданин се окаже принуден да напусне територията на Съюза като цяло?

За целите на въпроса следва да се има предвид, че член 68 от испанския Código Civil (Граждански кодекс) предвижда задължение за съпрузите да живеят съвместно.

- 2) Във всички случаи, независимо от горното, противоречи ли на член 20 ДФЕС при посочените по-горе условия практиката на испанската държава автоматично да прилага правилото по член 7 от Кралски декрет 240/2007 и съответно да отказва издаването на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, който гражданин никога не е упражнявал правото си на свободно движение, само и единствено поради това че този гражданин не отговаря на предвидените в тази разпоредба условия, без да преценява за всеки конкретен и отделен случай дали между него и гражданина на трета страна съществува отношение на зависимост, което е от такова естество, че по каквато и да било причина и предвид конкретните обстоятелства при отказ да се признае право на пребиваване на гражданина на трета страна гражданинът на Съюза не би могъл да се раздели с члена на семейството си, от когото зависи, и би бил длъжен да напусне територията на Съюза?

За целите на въпроса следва да се има предвид практиката на Съда на Европейския съюз, и по-специално решение от 8 май 2018 г., C-82/16, К.А. и др./Belgische Staat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Решение от 8 май 2018 г., К.А. и др. (Събиране на семейството в Белгия) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Преюдициално запитване от Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Нидерландия), постъпило на 15 януари 2019 г. — Наказателно производство срещу XN

(Дело C-21/19)

(2019/C 139/25)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem

Наказателно производство срещу

XN

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли да се приеме, че всяко вещество, което не е страничен продукт по смисъла на Рамковата директива за отпадъците ⁽¹⁾, по дефиниция не е и страничен животински продукт по смисъла на Регламента за страничните животински продукти от 2009 г., така че това вещество не е изключено от обхвата на Регламент № 1013/2006 ⁽²⁾ съгласно член 1, параграф 3 от него? Обратно, трябва ли да се приеме, че когато веществото не отговаря на критериите по член 5, параграф 1 от Рамковата директива за отпадъците, не е изключено все пак да попада в обхвата на дефиницията за странични животински продукти по смисъла на Регламента за страничните животински продукти от 2009 г., така че това вещество не попада автоматично в обхвата на Регламент № 1013/2006?
- 2) По смисъла на член 1, параграф 3 от Регламент № 1013/2006 какво следва да се разбира под превози, които са предмет на изискванията за одобрение на Регламент № 1774/2002 ⁽³⁾, понастоящем Регламент № 1069/2009 ⁽⁴⁾: означава ли това транспорт на странични животински продукти (от една държава в друга), независимо от коя категория е този материал? Обратно, означава ли това транспорт на материал от посочените в член 48 от Регламента за страничните животински продукти от 2009 г. (по-рано член 8 от Регламент № 1774/2002), който обхваща само странични животински продукти и производни продукти по смисъла на тази разпоредба, тоест материал от категория 1, материал от категория 2 и някои производни продукти, включително преработени животински протеини, получени от материал от категория 3?